



Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 16.02.2010
Nr.L172.....

Domnului

Senator SERGIU NICOLAESCU

**PREȘEDINTELE COMISIEI PENTRU CULTURĂ, ARTĂ
ȘI MIJLOACE DE INFORMARE ÎN MASĂ**

În temeiul articolului 105 din Regulamentul Senatului, în ședința din 16 februarie 2010, plenul Senatului a hotărât trimiterea, spre *reexaminare*, a *propunerii legislative pentru modificarea alin.(3) al art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune*, în vederea întocmirii *raportului suplimentar*.

În acest sens, vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 16 februarie 2010.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI


Teodor Meleșcanu



Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 16.02.2010
Nr. L 172

Domnului

Senator TONI GREBLĂ

**PREȘEDINTELE COMISIEI JURIDICE,
DE NUMIRI, DISCIPLINĂ, IMUNITĂȚI ȘI VALIDĂRI**

În ședința din 16 februarie 2010, plenul Senatului a hotărât trimiterea, spre *avizare*, a *propunerii legislative pentru modificarea alin.(3) al art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune*, aviz care va fi transmis *Comisiei pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă*, în vederea întocmirii *raportului suplimentar*.

În acest sens, vă anexăm copia stenogramei ședinței Senatului din data de 16 februarie 2010.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI


Teodor Meleșcanu

*

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Trecem la punctul 14 din ordinea de zi, Propunere legislativă pentru modificarea alin. (3) al art. 40 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune.

Domnul senator Iulian Urban este inițiator. Îl rog să prezinte propunerea legislativă.

Din partea Comisiei pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă este prezent domnul Bokor Tiberiu.

Din partea Guvernului, participă domnul Valentin Iliescu.

Îl rog pe domnul senator Urban, în calitate de inițiator, să ne prezinte inițiativa legislativă. Aveți cuvântul, microfonul 5.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc frumos.

Propunerea legislativă instituie scutirea de la plata taxelor radio și TV pentru persoanele juridice care declară pe propria răspundere faptul că nu dețin receptoare radio-TV, nefiind beneficiare ale acestui serviciu public.

Onorat Senat,

La 9 aprilie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia irevocabilă nr. 2102 prin care s-a pronunțat exact în această materie, și anume faptul că persoanele juridice, care nu sunt beneficiare ale serviciului public de radio și televiziune, nu pot fi obligate să plătească aceste taxe.

Această decizie, pe care a pronunțat-o Înalta Curte de Casație și Justiție, a avut în vedere Protocolul de la Amsterdam anexat la Tratatul Comunității Europene. Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008, care a fost generată de o petiție înaintată Comisiei de petiții a Parlamentului European de către un cetățean grec – care, atenție, era persoană fizică beneficiară a acestor servicii – a statuat faptul că a impune plata acestor taxe persoanelor juridice cărora, de exemplu, legiuitorul le recunoaște dreptul de a-și suspenda temporar activitatea – gândiți-vă că numai anul trecut au fost câteva mii de firme care și-au suspendat activitatea din cauza dificultăților economice, dar ele au continuat să primească înștiințări de plată și facturi pentru acest serviciu de televiziune și radio ... Acest lucru, a spus Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia irevocabilă pe care a pronunțat-o, contravine legii, astfel încât această inițiativă legislativă pe care o propun Domniilor Voastre vine să reglementeze acest lucru, întrucât, dacă nu vom adopta această modificare a legii vor urma noi și noi procese prin care, pe motivația pe care a dat-o Înalta Curte de Casație și Justiție într-o decizie care, normal, trebuie să fie o decizie de îndrumare pentru instanțele judecătorești din compunerea sistemului justiției din țara noastră, va duce la noi și noi sentințe prin care s-ar putea în curând să ne trezim că o să trebuiască să plătim chiar despăgubiri pentru faptul că nu înțelegem să modificăm o lege care, la acest moment, reglementează un lucru de neacceptat, faptul că, indiferent dacă beneficiazi sau nu de serviciile Televiziunii Române, ale Radioului public, trebuie să plătești această taxă.

În urma dezbaterilor, o să vin și cu alte precizări dacă va fi nevoie. Vreau să fac o remarcă. Am înțeles că onor colegii noștri deputați sunt deranjați de faptul că inițiativele legislative trec foarte greu prin Senat, spunând că o inițiativă legislativă a Domniilor Lor stă cam șase luni în Camera superioară a Parlamentului. Această inițiativă legislativă a mea a stat opt luni de zile la Camera Deputaților, astfel încât cred că trebuie să ne ocupăm fiecare de „ograda” lui.

Vă mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc, domnule senator Urban.

Îi ofer cuvântul domnului Valentin Iliescu, pentru a ne prezenta punctul de vedere al Guvernului. Aveți cuvântul, microfonul 10.

Domnul Valentin Adrian Iliescu – Șeful Departamentului pentru Relația cu Parlamentul:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Guvernul a elaborat un punct de vedere negativ pe această inițiativă legislativă, plecând de la ideea că trebuie să fie respectate câteva obligații constituționale. Astfel, existența Societății Române de Radiodifuziune și a celei de Televiziune decurge din reglementarea constituțională, care stabilește, printre drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, dreptul la informare. Există și o altă prevedere, tot la art. nr. 31: „Accesul neîngrădit la cultură”. Practic, cele două instituții publice, cele două servicii publice, de

radio și televiziune, asigură aceste prevederi constituționale, dreptul la informație și accesul la cultură.

Pe de altă parte, există în Constituție, la un alt articol, art. nr. 56 alin. (1), acea obligație a cetățenilor de a contribui la cheltuielile publice, o asemenea cheltuială fiind și cea pentru finanțarea celor două programe publice de radio și televiziune. Legea nr. 41/1994, lege organică ce asigură funcționarea celor două instituții, precum și cele două Hotărâri de Guvern: Hotărârea de Guvern nr. 977/2003 și Hotărârea de Guvern nr. 978/2003 au ca bază art. nr. 56 alin. (1) din Constituție.

Aș mai face o singură precizare care se regăsește în punctul de vedere al Guvernului, că există state din spațiul european - unul din ele fiind Marea Britanie unde, absolut toți cetățenii plătesc o taxă pentru susținerea serviciului public de radio și televiziune și cred că nu pune nimeni la îndoială capacitatea BBC-ului, acea taxă de solidaritate fiind plătită de absolut toți cetățenii Marii Britanii.

În consecință, repet, reiau punctul de vedere, Guvernul susține respingerea inițiativei legislative a domnului senator Iulian Urban.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc.

Îi ofer cuvântul domnului senator Bokor Tiberiu, din partea comisiei de specialitate. Aveți cuvântul, vă rog.

Domnul Bokor Tiberiu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital ne-a comunicat aviz negativ. Comisia pentru cultură, artă și

mijloace de informare în masă a hotărât, pentru considerentele exprimate în punctul de vedere al Guvernului, cu unanimitatea voturilor senatorilor prezenți, să adopte raport de respingere. În raport cu obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar Senatul este Cameră decizională.

Vă mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc și eu.

Sunt intervenții la dezbateri generale? Îl invit la microfonul central pe domnul senator Orest Onofrei. După aceea, urmează domnul senator Rotaru. Dacă mai dorește cineva să ia cuvântul, vă rog să-mi semnalati.

(Domnul senator Orest Onofrei, secretar de ședință, se îndreaptă către tribună pentru a lua cuvântul.)

Domnul Orest Onofrei:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Ascultând punctul de vedere al Guvernului și punctul de vedere al inițiatorului înclinăm să dăm dreptate fiecăruia, dar cred că inițiativa colegului nostru este corectă pe fond. Este foarte adevărat că Societatea de Radiodifuziune Română și Societatea Române de Televiziune sunt instituții publice și noi, cetățenii, trebuie să le susținem. Că ne plac programele sau nu este altă discuție, dar inițiativa colegului nostru vine și ne spune că persoanele juridice, societăți în care lucrează tot cetățeni, plătesc

prima dată taxa. Deci eu, în calitate de cetățean, plătesc o taxă și, în calitate de administrator sau acționar, trebuie să mai plătesc o taxă.

Dacă eu, ca persoană fizică, înființez o sută de firme, trebuie să plătesc o sută de taxe. Mai grav este că ni se spune aici că taxa aceasta este pentru a asigura niște drepturi constituționale ale noastre, adică dreptul la informare și dreptul la cultură.

Întreb dacă o societate comercială care are ca obiect de activitate tocmai cultura sau televiziunea, sau radio ... deci o televiziune privată trebuie să plătească o taxă pentru Televiziunea publică, ca să ne asigure nouă dreptul de informare, care, la rândul ei, acea societate o face.

Așa că, exemplul cu BBC-ul nu stă în picioare, pentru că toți cetățenii Marii Britanii, ca și toți cetățenii din România, plătesc taxe pentru radioteleviziune. Aici este vorba de societăți comerciale care ... Eu am avut o societate comercială care se ocupa de animale și animalele nu doreau televizor. Pentru că nu doreau televizor, nu aveau acel serviciu, și cred că nu trebuia să-l plătesc. (*Intervenție neinteligibilă din sală*)

Patronii, dacă au televizor, trebuie să plătească acea taxă și mi se pare corect felul în care a pus problema colegul nostru. Dacă ai televizor, plătești serviciul, dacă nu ai, ca societate comercială de data aceasta, nu ar trebui să plătim un serviciu pe care nu-l avem.

Mulțumesc. (*Domnul senator Orest Onofrei revine la prezidiu*)

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu.

Domnule senator Rotaru, aveți cuvântul, microfonul 4, vă rog.

Domnul Ion Rotaru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Sigur că această chestiune este importantă din punct de vedere al fondurilor care se colectează pentru a susține activitatea posturilor de televiziune publice și de radio, și, pe fond, lucrurile ar trebui să stea de maniera următoare: toată lumea trebuie să plătească dacă beneficiază.

Aveam aceleași argumente ca și domnul senator Onofrei. În condițiile în care o persoană fizică deține mai multe societăți, de ce trebuie să plătească pentru fiecare societate? Aici poate că ar trebui să se ajungă la o concluzie în care să se plătească această taxă pe baza unui sediu și, în condițiile în care la sediul respectiv au adresa mai multe firme, să plătească o singură firmă, ca variantă de lucru.

A doua chestiune care este pusă în propunerea legislativă ține de o anumită declarație. Mi se pare greu de controlat un asemenea mod de lucru. În condițiile în care cineva declară, cine mai controlează dacă lucrurile sunt corecte sau nu sunt corecte? Este o chestiune de discutat.

În altă ordine de idei, aș vrea să subliniez faptul că, de pildă, avem mai multe posturi de televiziune publice și se pare că se tot înființează. Nu știu care sunt rațiunile, dar aș vrea să pun în discuție, pentru că vorbim de bani și de posturile publice de televiziune, faptul că, de multe ori, conținutul programelor, calitatea acestora lasă de dorit, și mă refer la TVR Internațional, pentru că există multe semnale privind conținutul programelor, care este

nesatisfăcător și de multe ori generează un deserviciu și nu un serviciu pentru România.

Pe cale de consecință, susțin această propunere legislativă. Cred că este bine-venită. Poate pe procedura de aplicare ar mai trebui umblat, dar pe fond este corectă.

Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu.

Îi ofer cuvântul domnului senator Ilie Sârbu. Vă rog, domnule senator, microfonul 3.

Domnul Ilie Sârbu:

Îmi pare rău că nu am același punct de vedere cu colegul meu, domnul senator Rotaru, dar asta este democrația în partid, și la noi se și simte. Sigur că domnul senator Onofrei spunea că are dreptate și inițiatorul, are dreptate și Guvernul. Să apelăm la judecata rabinică, le dăm dreptate amândurora, dar dacă am face o analiză serioasă la câte din prevederile legislației europene nu ne-am adaptat încă, decât pe hârtie, sigur că ne-am da seama că nu aceasta este cea mai mare problemă pe care o are România. S-a văzut că și alte țări din Uniunea Europeană mai practică această taxă.

Vizavi de vaci și de rolul pe care-l poate avea radiodifuziunea în cazul acesta, dar chiar și televiziunea, vreau să vă informez că producția de lapte poate să crească dacă vacile ascultă muzică de Mozart, Chopin sau alți compozitori. Deci este benefică din acest punct de vedere.

Revenind la lucruri serioase, cred că dacă vom deschide această porțiță – și nu mă refer doar la un cetățean grec care a câștigat procesul – vor fi suficienți alți investitori din diverse țări, care, în ciuda unor cheltuieli pe care le afișează și câteodată chiar sfidează bunul-simț și ne sfidează pe noi, în țara noastră, sigur că s-ar gândi și la această taxă, să n-o plătească.

Cred că ceea ce a fost făcut este bine să rămână așa, deocamdată. Calitatea programelor – aici, sigur, are dreptate domnul senator Rotaru – este discutabilă, dar comisia de resort, Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă cred că se poate apleca asupra grilei de programe, asupra programelor, mai ales pe Radio România Internațional, pentru că este un radio care, într-un fel, comunică ceea ce se întâmplă în țara noastră, celorlalți care sunt interesați să vadă dacă găsesc în România oportunități să investească sau chiar să facă turism.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc foarte mult. domnului senator Sârbu. Dau cuvântul domnului senator Radu-Alexandru Feldman. Urmează domnul senator Emilian Frâncu. Vă rog, microfonul 2.

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Mulțumesc foarte mult, domnule președinte.

Stimați colegi,

Vreau să vă reamintesc sau celor care nu știți, vreau să vă spun că această taxă pentru radio și televiziune a provocat îndelungi și disputate controverse chiar în momentul în care a fost introdusă. Principala rațiune a inițiatorului la acea dată era efortul de a susține

Societatea Română de Radio-difuziune și Societatea Română de Televiziune, într-un context în care costurile de funcționare nu puteau fi susținute cu mare ușurință de stat, și în acest fel s-a ajuns să se impună această taxă. Situația nu s-a schimbat foarte mult din punct de vedere al posibilităților statului de a susține cele două societăți. Întâmplarea face că, nu mai departe decât mâine, vom discuta raportul de activitate al Societății Române de Radio și al Societății Române de Televiziune.

Mi se pare absolut firesc, ca atare, să fim preocupați de a asigura condiții optime de funcționare a acestor două instituții de importanță națională. În egală măsură, mi se pare extrem de important să fim preocupați de protecția consumatorului, a fiecărui cetățean, indiferent dacă este persoană fizică sau persoană juridică din această țară și a felului în care îl obligăm să-și cheltuiască banii.

Din acest punct de vedere vreau să spun că este o diferență, o diferență majoră și de necontestat între ceea ce primește ascultătorul postului de radio și între ceea ce primește acela care încă mai urmărește postul național de televiziune. Toate sondajele arată că audiența Postului Național de Televiziune a coborât vertiginos și este angajată pe o pantă descendentă din punct de vedere al interesului, al calității programelor pe care le oferă.

Aș putea să vă vorbesc foarte mult despre acest subiect. Nu vreau să vă rețin îndelung atenția. Fac o propunere foarte concretă, semnalând un detaliu pe care l-am aflat cu oarecare surprindere din discuțiile cu partenerii din Comisia Europeană la data la care se adopta legea. Ne spuneau că cineva care ascultă radio, chiar în

mașină, nu are receptor de radio în casă, în sediul firmei, dacă are în mașină - nu cred că există o mașină care circulă astăzi fără un receptor radio - este obligat să plătească taxa radio.

Nu același lucru este pentru relația cu Postul Național de Televiziune. Ca atare, propunerea și sugestia pe care o fac inițiatorului este să facă o distincție în conținutul inițiativei legislative, între receptarea postului de radio și receptarea postului de televiziune. Într-adevăr, a trecut o perioadă lungă de timp în care această inițiativă legislativă așteaptă, dar eu cred că retrimiteră la comisie pentru o reformulare ar fi o soluție care ar reuși să pună în bună ordine, din punct de vedere al consumatorului, relația cu cele două instituții despre care vorbim, Societatea Română de Radiodifuziune și Societate Română de Televiziune.

Propunerea pe care o fac, în primul rând inițiatorilor și colegilor, este retrimiteră inițiativei legislative la comisie, pentru ca în timpul cel mai scurt să venim cu o formulă care într-adevăr să poată fi acceptată cu mai multă ușurință. Vă mulțumesc foarte mult.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc și eu.

Dau cuvântul domnului senator Emilian Frâncu. Urmează doamna senator Olguța Vasilescu, domnul senator Toni Greblă și alți colegi care doresc să intervină. Microfonul 2.

Domnul Emilian-Valentin Frâncu:

Societatea Română de Radiodifuziune și Societate Română de Televiziune, după cum bine știm, sunt finanțate din trei surse: În primul rând de la bugetul de stat, din publicitate - este drept că aici

există niște restricții - și prin aceste taxe care se percep de la potențialii beneficiari ai emisiunilor.

Consider că există aici un principiu al solidarității și al necesității sprijinirii acestor instituții care încă nu au finanțarea necesară, chiar dacă au aceste trei surse la dispoziție, pentru că programele sunt recepționate în întreaga țară, sunt locuri unde posturile private nu au acces și eu cred că, până la urmă, postul național este cel care trebuie să aibă garanția că nu depinde de un anumit rating. Vom vedea atunci și pe postul Național de Televiziune că jurnalele vor fi pline de crime, omoruri, acte din acestea care, într-un fel, stârnesc curiozitatea, și mai puțin va fi o preocupare pentru a prezenta lucruri serioase, reportaje și interviuri de substanță. De aceea, eu cred că deși inițiativa legislativă este benefică într-un fel, ea ar trebui să fie făcută într-un ansamblu mai mare, adică regândit întreg ansamblul de finanțare a celor două instituții și acest lucru nu se poate face decât printr-o modificare mai amplă a legii. Trebuie bine gândit dacă acesta este momentul cel mai potrivit sau se mai poate aștepta un an, poate pentru ca cele două instituții să găsească într-un fel, ele însele, soluțiile pentru bugetare. Mulțumesc.

Mai am de spus o problemă importantă. Am fost 4 ani în Camera Deputaților în Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă și de aceea pot să spun că s-au purtat discuții foarte ample pe acest subiect. Ideea acestor declarații că nu ai în posesie televizoare sau receptoare de radio, la persoanele fizice, a fost până la urmă acceptată, dar la persoanele juridice nu dintr-un

motiv simplu, măcar aici se poate asigura o constanță a veniturilor, iar controlul acestor declarații este extrem de dificil de făcut. Gândiți-vă că societățile respective ar trebui să angajeze personal care să meargă din firmă în firmă să verifice dacă această declarație este corectă. Așadar, toate firmele vor declara că nu dețin astfel de aparate. Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc și eu.

O invit la microfon pe doamna senator Lia-Olguța Vasilescu.

Microfonul 4. Urmează domnul senator Toni Greblă.

Doamna Lia-Olguța Vasilescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

De 9 ani de când sunt parlamentar, în fiecare an, cel puțin o dată apare un asemenea proiect de lege și de fiecare dată este respins, pentru că, așa cum spunea și domnul senator Frâncu, într-adevăr se discuta mult în Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă, nu poți să faci asemenea verificări. Până la urmă, cred că toți au telefoane mobile, și pe telefoanele mobile se poate asculta radio acum. Deci din acest punct de vedere cred că problema este rezolvată.

În al doilea rând, dacă anulăm taxa radio și taxa de televiziune, trebuie să ne gândim că societățile respective vor falimenta. Acesta este adevărul. Nu trebuie să ne ascundem după deget. Până la urmă aceste taxe reprezintă principala lor sursă de finanțare alături de celelalte două amintite aici.

Se punea aici că a scăzut calitatea programelor de televiziune și de radio, că audiențele sunt din ce în ce mai scăzute. Poate că este adevărat, dar să nu uităm că Televiziune Română nu este o televiziune comercială, de exemplu, ca să-și permită să aibă programe numai dintre cele care sunt agreate de publicul larg. Noi, până la urmă, obligăm Societate Română de Televiziune ca, pe lângă filme și ceea ce se caută pe piață – știri, să vină și cu programe de agricultură, de exemplu, să vină și cu programe de cultură și alte asemenea lucruri. Dacă vrem să creștem audiența Televiziunii Române, noi suntem primii care trebuie să nu mai cerem programe culturale. Or, ne permitem așa ceva? Vă mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul senator Toni Greblă. Vă rog, microfonul 4.

Domnul Toni Greblă:

Și eu consider că taxa cu care o parte din activitate este sprijinită la cele două posturi publice de radio și televiziune a născut și, din păcate, va naște în continuare multe controverse.

În ceea ce mă privește, consider că ar fi imprudent din partea noastră ca astăzi să ne pronunțăm prin „da” asupra propunerii legislative fără a avea în vedere consecințele.

Trebuie plecat de la premiza: avem sau nu avem nevoie de un post public de radio, de un post public de televiziune? Dacă răspunsul este „da”, atunci trebuie să continuăm această procedură

de finanțare parțială a posturilor, dacă este „nu”, atunci trebuie să modificăm nu numai această prevedere, ci Statutul Societății Române de Radiodifuziune și Statutul Societății Române de Televiziune pentru a le face competitive într-o piață liberă. Abandonează statutul de post public și trebuie să treacă la statutul de post privat cu toate drepturile și obligațiile rezultând din aceasta. Drept urmare, având în vedere și posibilitatea de a urmări posturile de radio și de televiziune la orice fel de aparat electronic acasă, la birou sau în mașină, în afară de fierul de călcat, cred că actuala propunere legislativă trebuie să nu fie adoptată.

Solicit aceasta separat de faptul că unii sau alții putem avea nemulțumiri mai mari sau mai mici față de calitatea emisiunilor de televiziune, mai puțin cele de radio, dar de un radio public și de o televiziune publică avem nevoie, iar parte din finanțare trebuie asigurată pe prevederea actuală. Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu domnului senator Toni Greblă.

Domnul senator Orest Onofrei dorește să ia cuvântul. Vă rog pe toți cei care interveniți, dacă este posibil, să vă referiți și la propunerea făcută de domnul senator Radu-Alexandru Feldman, pentru a putea avea o opinie.

Vă rog, domnule senator. Microfonul central.

Domnul Orest Onofrei:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Am impresia că suntem în aceeași situație. Continuăm să vorbim și să avem toată lumea dreptate. Domnul senator Toni Greblă și alți colegi au spus că posturile publice se pot recepta de oriunde, din mașină, de la telefonul mobil și de peste tot. Este în regulă, este corect. Problema acestei legi este de logică. Deci eu, ca persoană fizică, dacă am 100 de televizoare plătesc o singură taxă. Așa este legea. Nu spune: câte aparate de receptat ai atâtea taxe plătești. La receptoarele firmelor, societăților comerciale, cine ascultă? Tot persoane care plătesc taxa. Aici nu înțeleg eu ce se întâmplă, ca logică. Deci societățile comerciale nu plătesc pentru alte persoane din alte locuri care nu au plătit deja această taxă. Eu plătesc taxă ca persoană fizică și este în regulă, dacă aș avea mai multe televizoare nu plătesc mai multe taxe,

Este un plagiat, este o anatemă pe care trebuie s-o porți. Se pleacă din start de la ideea și premiza faptului că noi trebuie să fim educați și cizelați de către cei care ne deschid și ne îndrumă pe aceste căi ale politicii românești, doar că, vedeți dumneavoastră, asta înseamnă schimbarea. Vin tinerii aceștia pisălogi, care nu prea... Nu e vorba că nu acceptă sfaturi, dar, pur și simplu, nu admit să se...

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Domnule senator Urban, vă rog să mă scuzați. Dați replică, nu e nicio problemă, dar hai să nu facem o dezbatere pe o temă pe care nu o legiferăm astăzi.

Domnul Iulian Urban:

Dau replică, pentru că... vedeți, pentru că politica românească, într-o formă sau alta... Nu știu dacă m-ați auzit pe mine vreodată ca la adresa vreunui coleg, în plen, să fac aprecieri nepotrivite, însă se pare că politica românească, atunci când rămâne fără argumente, eșuează în tot felul de asemenea situații de la care Domnia Sa a plagiat-o.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc foarte mult.

Domnul senator Gheorghe David, înțeleg, pe o problemă de procedură.

Vă rog, microfonul 2.

Domnul Gheorghe David:

Mulțumesc.

Înainte de a supune la vot, cred că ar fi necesară precizarea, în cazul retrimiterii la comisie, așa cum s-a propus aici, să se trimită și pentru aviz la încă o comisie. Aceasta se face prin votul care se dă pentru retrimiteria la comisie și nu mai ajunge la Biroul permanent, ca apoi să-l retrimită comisiei spre avizare. Deci se rezolvă problema acum și aici.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc domnului senator.

Stimați colegi,

După turul acesta complet, eu o să vă supun la vot propunerea de retrimiterie la comisie pentru raport suplimentar și, în același timp, o să vă supun la vot și solicitarea de a avea un aviz din partea Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, așa cum apare că ar fi util din mai multe intervenții.

Deci o să votăm dacă suntem de acord cu retrimiteria la Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă pentru raport suplimentar și la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări pentru aviz.

Vă rog să vă pronunțați prin vot.

Vă rog să votați.

Cu 55 de voturi pentru, 19 voturi împotriva și o abținere, s-a aprobat retrimiteria la Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă pentru raport suplimentar și la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări pentru aviz.

Vă mulțumesc.